

Za mesec maj

vam nudimo sledeče kipe:

Sroce Marijino								
cm	17	20	25	30	35	37	42	
Din	25.-	44.-	50.-	50.-	94.-	102.-	110.-	
cm	50	60	60					
Din	172.-	155.-	300.-					
Marija Brezmadežna								
cm	12	15	21	25	28		30	
Din	8.-	12.-	30.-	56.-	45.-	62.-	70.-	80.-
cm	42	60	85					
Din	150.-	300.-	400.-					
Lurška Marija								
cm	16	20	25	37	42	50	65	90
Din	12.-	40.-	50.-	102.-	125.-	160.-	155.-	350.-
Marija z Jezusom								
cm		25	65					
Din		55.-	160.-					

Pri naročilu napišite velikost in ceno.

Priporočamo se za naročila!

TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU.

službeni karijeri, je vendar pri ljudskem štetju 40% prebivalcev izjavilo, da se še priznavajo vernim. Toda število verujočih je neizmerno večje.

V Rusiji je zdaj okrog 30.000 pravoslavni župnij. Da nastane župnija, se mora po zakonu podpisati vsaj 20 prebivalcev, ki vzamejo na se odgovornost za vse delo župnije. Na ta način je takih javnih delavcev pravoslavne cerkve najmanj 600—700.000. Pripeti pa se, da je takih ustanoviteljev župnij dostikrat veliko več kot zahteva zakon. Vsi ti ljudje stoje kot poroki s svojim imetjem in častjo za denarne in davčne obveznosti, ki jih ima cerkev do države. Še pred nekaterimi leti, ko je divjal javni boj zoper vero, so take moze preganjali in so jih pošiljali v izgnanstvo.

»Tebi že lahko povem. Nesreča se mi je zgodila. Blizu sto gamsov mi je poginilo; sneg jih je zasul. Zdaj sem prišel, da povem grofu.«

»Ni je nesreče brez sreče navrh. Ali se bojiš grofa?«

»Ali si že čul kdaj, da se koga bojim? Ne živega vraga se ne bojim! Sicer pa prav nič ne morem, če se je nesreča zgodila.«

»Je prav! Pa me le poslušaj in lepo ponižen bodi pred gospodom grofom!«

»Kakor bo on! Če mi bo on tolsto narezoval, mu ne bom tenko vračal.«

»Varji se! S trdimi bučami je kakor s piskri. Če treskneti dva skup, jih pa pobiraj črepinje! ... Ali naj bo kakor že! Ti že vem za pomoč, če bo treba. Pridi, ko pri grofu opraviš, k Belemu konjičku pridi! Tam bom čez noč. Te bom čakal. Boš kaj čul, da ti bodo uhlji prekratki.«

»Kaj neki?«

»Potrpljenje je božja mast. Le počakaj in potrpi! Pri Belem konjičku bova lepo povečerjala in kako kupico popila; tam ti bom vse novice razložil. Pojdi zdaj! Pa glej, da prideš še pred mrakom! Zbogom ta čas!«

Možic je odracal po eni ulici, jagar pa po drugi na grad svojega gospoda, grofa Kristalnika.

Grof je sprejel svojega jagra nad vse prijazno. Nesreča z gamsi ga je sicer bridko zadela, vendar ni rekel jagru ne ene žale besede, temveč ga je po-

Nova konstitucija, ki je priznala nekaj državljanских pravic duhovnikom, je tudi podprla delovanje cerkvenih krogov. V vaseh se trudijo, da bi zboljšali pravni položaj duhovništva. Dela se na to, da bi duhovniki kot agronomi in uradniki bili ravnopravni drugim uradnikom v kolhozih. Bolj in bolj se tudi zahteva, da bi oblast priznala cerkvene praznike in da bi se take dni ne sklicevali razni shodi.

Toda vsak optimizem, da bi se izvršila sprava med oblastjo in cerkvijo, bi bila velika zmota. Resnično je samo to, da je nacionalni kurz zboljšal odnose do pravoslavne in do vseh drugih ver. Kot politični faktor se pravoslavna cerkev še dolgo ne more vzeti v račun. Za njeni duhovni upliv jo čaka še težka borba. Protiverska propaganda je v Rusiji še vedno na dnevnem redu, le da se vodi bolj previdno.

»Izvestja« od 10. marca t. l. poročajo, da je število borbenih brezbožnikov od petih milijonov udov padlo na dva milijona. A tajnik zveze brezbožnikov Olešuk smatra to številko za preveliko in trdi, da

je število brezbožnikov manjše. In še ti ostali brezbožniki niso borbeni, kot so bili prej, marveč krotki ter so se več ali manj spravili z verskimi navadami ruskega naroda.

Zvezi brezbožnikov so prej dejansko jako močno pomagali komsomolci. Sedaj je ta pomoč odpadla. Komsomolsko izdajateljstvo »Molodaja Gvardija« je popolnoma opustilo izdajo vsake protiverske literature. Tudi delavski klubi sistematično odklanjajo prošnje brezbožnikov, da bi pri njih prirejali protiverska predavanja in lekcije.

Največji udarec zvezi brezbožnikov po pisavi »Izvestij« pa prizadeva to, ker so njeni člani malo izobraženi. Za kulturno borbo proti verujočim brezbožniki niso sposobni. Cerkovniki se nauče marsikaterih reči, duhovniki imajo pridige o novi konstituciji. Za take pridige so izdelane posebne teze. Brezbožniki ne morejo proti tej delavnosti ničesar postaviti.

Tako se glasi zanimivo poročilo. Kakor se vidi, se v Rusiji vendar dani. A. K.

Prevalje. Pokopali smo pretekli petek ob veliki udeležbi 72letnega Franca Stopar. Pokojni je bil ugleden in spoštovani krščanski mož. Naj v miru počiva! Preostalim pa naše sožalje!

St. Peter na Kronske gori. Vsi smo s čustvovanjem spremljali našo domačo župljanko M. Vrhovnik, po domače Bavh, ko je pred kratkim šla iskat zdravja v mariborsko bolnico. Po prestani operaciji se je kmalu vrnila domov z nado, da bo še dolgo živela; saj je bila stara šele 48 let. Toda čez nekaj ur po prihodu iz bolnice je vsled oslavljenja srca mirno zaspala v Gospodu ter nas na tem svetu za vedno zapustila. Ko se je raznesla vest o njeni smrti, se je začelo vsakemu oko rositi. Žalovati in zdihovati so začeli

sorodniki, znanci in vsi, rekoč: »Kako velika škoda, da nas je zapustila dobra Bavhova mama!« Bila je res dobra in odlična v svojem srcu. Ko jo je obiskovalo trpljenje, je vedno iskala pomoči v sv. veri in tolažbe v sv. obhajilu, kjer jo je Kristus potolažil in solze obrisal, da se je pomirila in razveselila. Bila je velika dobrotnica revežev in domače župnijske cerkve. Zato re- vse žaluje za njo. Njena dobra dela pa so jo spremljala k sodbi pred večnim Sodnikom, ki ji je dal za njen trud vedno plačilo v nebesih. Zato naj ostane ona pri vseh v trajnem in blagem spominu!

Sv. Anton v Slov. goricah. Pri nas je nenadoma umrla 66letna Marijina družbenica Paluc

hvalil, da je s pogumno preudarnostjo toliko živali rešil smrti v plazovih. Plačal mu je za četrta leta in mu navrgel še petnajst goldinarjev, češ, ker tako skrbno in zvesto opravlja težko službo.

Lahkega srca je odhajal jagar z gradu in zavil je naravnost k Belemu konjičku, kjer ga je Gašpar že čakal za mizo. Ko mu je povedal, kako prijazen je bil grof, je možic pozibal glavo sem in tja in dejal skrivnostno:

»Grof te ima rad. Že ve, zakaj.«

»Zakaj?« je poprašal jagar.

»Ne prašuj! Kdor preveč ve, tega rada glava boli. Najprej si morava dušo privezati.«

Gašpar je pomignil natakari in kaj kmalu je prinesla tečno večerjo in dve steklenici vina. Med jedjo mojster Gašpar ni skoraj ne besede spregovoril, ampak je počasi in pobožno užival božje darove.

Potem pa je jel na dolgo in široko tožiti, da je zdaj o pustu kupčija za nič in da so ljudje tako neznanosko lahkomišelnji; nič ne pomislijo, kaka dobrota je dežnik, ko bo vendar prav kmalu zime konec in se začenja že čas deževja in nezdrave brozge in žlobudre.

Jagar je nekaj časa poslušal Gašparjevo modrovanje in jadikovanje. Ko pa mu je bilo čenč o dežnikih dovolj, je dejal nestrpno:

»No, zdaj pa povej, kaj veš novega!«

(Dalje sledi.)

gu. Človek bi mislil, da so tale tu kakšne srčne zadeve glavno pobudo. Toda temu ni tako. V večini primerov so jih gnali v svet družinski prepri in šele v drugi vrsti ljubezenske zgodbe. Strah pred kaznijo in odpor proti kakšnemu vsiljenemu poklicu sta odločala le v redkih primerih.

—

Zlata tla Južne Afrike

Iz Johannesburga poročajo, da so geološke preiskave potrdile domnevo, da leži skoraj vse ozemlje Južnoafr. unije na plasteh zlatonosne rude. Razen zlata je v teh plasteh še mnogo drugih rudnin. Iz tega razloga je pričakovati, da se bo rudniška industrija v Južni Afriki še dalje razvijala.